

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 137. Quid de interpretatione legis sit notandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

perior ideo non improbet, quia difficulter impediret, quia timet, ne non audiretur, vel ne communitas aut domus turbetur tuis querelis, non poteris presumere consensum, uti recte *Navar. Mendoz. Rodriq. Suar. Sanch. Castrop.*, nam licet verum sit, qui tacet consentire videtur, Reg. 43. de Reg. Juris in 6., tam id non tenet, ubi est res nobis odiosa, nec adest obligatio loquendi, uti recte *Abbas in c. nonne, n. 1. & Volpil.* de actibus humanis c. 1. n. 3.

§ 23 Q. 137. *Quid de interpretatione legis sit notandum. R. seqq.*

§. I. Interpretatio legis est actus prudentiae, quo declaratur sensus legis non ita clarae: estque actus doctrinæ & non jurisdictionis, nisi de novo influat potestas legislativa: habetque locum in lege naturali & positiva, tam divina quam humana.

§ 24 §. II. In interpretatione legis præceptivæ vel penalnis debet servari proprietas verborum in sensu naturali secundum usum communem hominum: si autem nomen sit analogum, stat pro famosiori analogato, uti recte *Castrop. T. 3. d. 5. p. 3. §. 1.*, v. g. si lex talis loquatur de filio, intelligitur naturalis tantum & non adoptivus; si loquatur de morte, intelligitur naturalis & non civilis: quodsi legislator postea dicat se aliter intelligere, quam verba propriè sumptuosen, hoc dicit sicut privatus Doctor, & non ideo præcisè obligamus ejus interpretatione stare, nam hæc interpretatio, neque est declaratio mentis ab ipso habitæ, cum enim recurrat ad impropriam significationem, præsumi non potest illam habuisse, ergo mens ista non potest censi fuisse imbibita in lege, ergo nec potest ad illam extendi, quia lex non potest extendi, ad casum, qui à principio à lege non fuit comprehensus, nisi de hoc accederat nova lex: neque erit obligatio ex eo, quod hæc interpretatio videatur esse

esse nova lex, si enim esset lex, deberet promulgari, ergo saltem ante sufficientem promulgationem non obligabit, ita cum aliis *Castrop.* Similiter si lex nova esset correctiva prioris, esset strictè interpretanda & explicanda secundùm interpretationem antiquæ, etiamsi hæc foret abrogata, L. *non est novum*: L. *sed & posteriores*, ff. de legibus: non est autem afferenda correctio legis, si conciliari possint, cap. *cum expeditat*, de electione in 6., L. *sed & posteriores*, ff. de legibus.

§. III. In interpretatione legis favorabilis, lex 825 extenditur ad proprietatem verborum, etiam in sensu civili, v. g. si filiis detur privilegium aliquod, postquam parentes fuerint mortui, extenditur ad filios adoptivos, & ad mortem etiam tantum civilem parentum, v. g. si mittantur in exilium, aut fiant Religiosi, tum enim dicuntur mortui civiliter: ita *Ills.* t. I. d. 2. n. 42.

§. IV. In interpretatione legis odiosæ vel pœnalis semper accipi debet, quod est minus, ut à n. 596. dictum est, nam *in pœnis benignior est interpretatio facienda*, Reg. 49. Juris in 6. *semper in obscuris*, quod minimum est sequimur, Reg. 9. ff. de Reg. Juris. Semper in dubiis benigniora præferenda sunt, Reg. 56. *In pœnalibus causis benignius interpretandum est*, Reg. 115. *In re dubia benigntorem interpretationem sequi non minus justius est quam tutius*, Reg. 192. Putant tamen Pirbing ad Tit. de Electione, n. 291. & alii, si constitutio etiam pœnalis emanet ad coadjuvandum jus antiquum, esse latè interpretandam, sed contradicunt alii cum Paffer. c. 33. n. 13., quia non est nostrum ita explicare Regulas generales Juris, inter quas est Reg. 15. Juris in 6. *odii a restringi, & favores convenit ampliari*: & L. 42. ff. de pœnis, interpretatione legum pœnae molliendæ sunt potius quam asperandæ.

Hh

§. V.

§. V. Simplex observantia, quamvis non longi temporis, est in casibus dubiis optima legum interpres, debetque attendi, quamvis de jure sensus verborum probabilius suaderet contrarium, & diversum reciperet sensum, ita *Barbosa* aliquique multi cum *Luca* de benef. d. 67. n. 6. & 7. addens n. 9. observantiam, quæ attendi debet, esse proximam seu ultimi temporis.

§. VI. Quando prohibetur interpretatio alicius legis, & præcipitur intelligentia, prout verba jacent, per se loquendo illa tantum interpretatio prohibetur, quæ est frivola & contra mentem legislatoris, aut saltem talis, quæ fiat ex professo typis mandanda, uti cum aliis putat *Castrop.* §. 2. & *Ills.* n. 41. Interpretatio autem non habet locum, quando legislator interrogari potest, quia Imperator l. i. Cod. de legibus ait, *inter aequitatem jusque, interpretationem nobis solis & aportet & licet inspicere.*

§. 29 Q. 138. *Quid de Epikia sit notandum.* R. seqq.
 §. I. Epikia ab *Eπικεία* , *Επικεία* , *equitas* aut *benignitas* , latinè dicitur summa quædam aequitas seu benignitas; & definitur, actus prudentia quo ex aequo & bono judicatur, quod verba legis, quamvis clara sint, tamen hic & nunc non sint servanda, eò quod legislator credatur ex quadam aequitate & benignitate non fuisse comprehensurus hunc casum, si prævidisset, quamvis sciatur nunc comprehendisse: unde ab interpretatione differt per hoc, quod interpretatio exponat verba obscura, Epikia autem dictat recte agi contra clara verba legis: à præsumptione licentiae differt, quod præsumptio supponat legem etiam ad hunc casum se extendere, & obligaturam fuisse, nisi licentia Superioris aliqua haberetur, quâ permittit agi contra, eò quod si in terro-